

„Music and Me”*

Úgy tűnik, a média már jóval a Santa Maria-beli tárgyalás előtt állást foglalt, és elítélte Jacksont bizonyos kimondhatatlan tettekért, olyan állításokra alapozva, amelyek az egész világot bejárták az interneten és a pletykálapokon keresztül. A médiatudósítók többsége örömet lelte abban, hogy a popsztárt kedvezőtlen színben tüntetheti fel, és Jackson ez ellen nem sokat tehetett.

A példányszám és a nézettség növelése érdekében a róla szóló hírekben minden elképzelhető módon megfosztották Jacksont emberi méltóságától. Az újságírók minden alkalmat megragadtak, hogy hírül adhassák a legújabb „szennyet” Michaellal kapcsolatban, anélkül, hogy utánanézték volna a részleteknek. A tárgyalás során több tanú is beszélt Michael jótetteiről, az irányadó média azonban Michael Jackson ezen oldaláról soha nem számolt be.

A média számos szereplője a Michael lejáratására irányuló összeesküvés részévé vált – anélkül, hogy ezt észrevették volna. A tárgyalásról tudósító emberek csak a vádra összpontosítottak, és a történetet részrehajlóan mesélték el. A hírszerkesztők pedig támogatták mindezt. A hírgépezetet csak a nézettség érdekelte, a televíziós hírszerkesztők pedig látha-

* A zene és én

tóan elvárták a riporterektől, hogy bármit tudósítanak, az Jackson-ellenes legyen. Minél kedvezőtlenebb volt a kommentár, annál nagyobb figyelmet kapott a történet. Ördögi kör volt ez, amelybe a média szinte összes szereplője belekerült.

És mégis, látva, ahogy Michael kommunikál a rajongóival, családjával, ügyvédekkel, a rendfenntartó erőkkel, sőt még a médiával is, egy dolog tagadhatatlan volt: Michael Jackson kisugárzása. A popsztár körül egyfajta fehér fény lebegett, amely túlragyogott mindent. Úgy tűnt, Michael egy cseppet sem aggódik a rémes vádak miatt, amelyek a tárgyalóteremben elhangzottak. Sőt, úgy tűnt, az ügyészek csapata kétségbeesett, ahogy látták arckifejezését a tárgyalóteremben. Az államügyész minden szalmaszálba belekapaszkodott, és Michael reagálása e „bizonyítékokra” ezt egyértelművé is tette az esküdteknek. Michael rajongói, akik Neverland környékén és a bíróság épülete előtt táboroztak, virrasztottak, dühösek voltak a vádak miatt, és Jackson körül egyfajta lincshangulat alakult ki. Neverland kapui előtt néhányan párhuzamot vontak Michael és Diana hercegnő között. Mindkettejük ellen saját jó cselekedeteit fordították, hogy szenzációs címlapsztorikat kreáljanak. A rajongók úgy érezték, a média egyfajta tudományos kísérletet végzett Michael Jacksonnal. A média úgy kezelte őt, mint egy befőttesüvegbe zárt rovar, amit piszkálnak, provokálnak – soha nem hagyták szabadon élni. Diana élete tragikus véget ért, mikor a média lerohanta őt, ám Michaelt életben akarták tartani, hogy az egekbe növeljék nézettségüket.

A rajongók elszántan állították, hogy Michael a médiagépezet áldozatává vált, amely nem volt hajlandó meglátni az igazságot – még akkor sem, amikor azt a Kaliforniai Fellebbviteli Bíróság mondta ki. A rajongók a világméretű hírérségről beszéltek: a média valamiképp eldöntötte, hogy Michael Jackson szabad prédája bármilyen pletykának és rosszindulatú célozgatásnak, a világon elképzelhető mindenfajta sárdobálásnak.

Mint később kiderült, Thomas Mesereau és csapata gyakorlatilag mindent megcáfolt, amit Sneddon és gárdája a bíróságon bemutatott. Tom Mesereau, ez a tiszteletet parancsoló alak nem kereste a média figyelmét, és soha nem a saját előrejutását szorgalmazta. Az ősz védőügyvédként vált ismertté, aki bizony nem tréfál. Ő nem akart a tárgyalásról szóló tudósítások középpontjába kerülni. A hírességeket védő más ügyvédekkel ellentétben Tom Mesereau-t nem érdekelték a kamerák és a reflektorfény. Mesereau-t az igazság érdekelte, és teljes szívéből hitt Jackson ártatlanságában.

Michael Jackson felmentésének napján Tom Sneddon lett a meztelen király, Tom Mesereau pedig szerényen és méltósággal távozott a tárgyalóteremből.

Miközben lassan napvilágra került az igazság, Jackson rajongói azon tanakodtak, vajon a nagyközönség miért nem tud semmit az ügy valós tényeiről. Vajon a média miért siklott el a legjelentősebb tanúvallomások felett, és hagyta figyelmen kívül azokat? A bulvársajtó gátlástalanul próbálta Jacksont közönséges alaknak bemutatni. Szinte démonikus figuraként állították be, az elképzelhető legborzalmasabb bünténnyel vádolták, pedig a tárgyalóteremben senkinek nem sikerült semmi ilyesmit rábizonyítania. Ahelyett, hogy beszámoltak volna a Jackson felmentésével kapcsolatos részletekről, ahelyett, hogy felhívták volna a figyelmet azon fiúk vallomásaira, akik határozottan állították, semmi szexuális természetű dolog nem történt Jacksonnal való együttlétük során, a média szereplői csak a lényegtelen dolgokra összpontosítottak. Óriási főcímeikkel hozták le, amikor Jackson pizsamában jelent meg a bíróságon. Gúnyos megjegyzéseket tettek, hogy Jackson milyen közeli kapcsolatban állt csimpánzával, Bubbleszal. Újra és újra bemutatták a felvételt, amin Jackson egy berlini hotel erkélyén állva a magasba emeli újszülött kisfiát.

A rajongók dühösek voltak, mert a média egyáltalán nem vizsgálta meg azon több száz tanú tárgyalóteremben elhangzott vallomásait, amelyek mind azt mutatták: semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy Jackson életének bármilyen sötét vonatkozása lenne. A rajongók úgy érezték, a bíróságon előterjesztett tanúvallomások és fényképes bizonyítékok mind azt igazolták, hogy Michael Jackson sokkal realistább, gyermekibb, gondoskodóbb volt, mint azt bárki gondolta volna.

A média azonban ezt figyelmen kívül akarta hagyni.

Miután a per befejeződött, Tom Mesereau elárulta, hogy arról tájékoztatták, Jackson felmentése a nemzetközi médiának valójában több milliárd dollárjába került. Kétségtelen, ha Michael Jackson börtönbe került volna, a bulvársajtó szakmájában kezdte volna gyártani a tudósításokat Jackson börtönbeli biztonságáról, ottani életéről, az esetleges öngyilkosságát megelőző intézkedésekről, Jackson fogolytársairól, és a hírgyártó örület tovább folytatódott volna. Mesereau-t arról tájékoztatták, bizonyos médiaszereplők már előre megszervezték, hogy figyelemmel követhessék Michael mindennapi életét a rácsok mögött. Bárki ment volna meglátogatni Michael Jackson – már meg is lett volna az aznapi sztori. Vad pletykák

ütötték volna fel a fejüket, hogy Jackson örültebb, mint valaha – kiváló témát szolgáltatva a szupermarketek pletykalapjainak, az örökkévalóságig biztosítva a megfelelő nagyságú eladási példányszámot.

És valóban. A Star magazin például az ítélethirdetés után pár nappal valótlannal arról tudósított, hogy Jackson fogadást készül adni a Las Vegas-i Bellagio Hotelben. Így azt sugallták, hogy Jackson győzelmi ünneplésre készült a rajongóival. A feltételezés neveltséges volt. A média tudósításai valótlannal feltételezésekre alapultak.

Egy másik pletykalap, a londoni Daily Mail olyan főcímekekkel jelent meg, melyek szerint Jackson „a közel-keleti sivatagban bujkál”, és arról tudósított, hogy „újabb szexuális vonatkozású vádakkal kell szembenéznie”. Mint kiderült, a vádak egy kellemetlen természetű New Orleans-i férfi fabrikálta – és teljességgel alaptalanok voltak. Ez az ember azt állította, hogy Jackson fizikailag bántalmazta őt egy borotvapengével, és hogy többek között drogot adott neki. A Louisianai Bíróság ragaszkodott hozzá, hogy Michael Jackson vagy képviselője megjelenjen 2005. augusztus 17-én egy nyilvános meghallgatáson, annak ellenére, hogy a vádló zaklatás miatt priusszal rendelkezett, és bevallottan bigámista volt. Nem sokkal ezután az ügyet ejtették.

A fenti csupán egy további példa a Michael Jackson ellen elkövetett komolytalan támadásoknak, amelyek ugyanakkor a pop királyának újabb megaláztatást, közmegítélésének romlását okoztak, és még több gondot az Egyesült Államok bíróságain. Szokatlan életvitele, óriási vagyona és szakmájának jellege miatt Michael Jackson a világ legkeresettebb célpontjává vált, és a popsztár egyre többször találta magát a bíróságon.

Rátérve a büntetőperre: a bíróság elé került eset tulajdonképpen azzal kezdődött, hogy Michael Jackson megpróbált segíteni egy tízéves, rákos kisfiú meggyógyításában.

Jackson azután került kapcsolatba Gavin Arvizóval, hogy a fiút negyedik stádiumban lévő rákkal diagnosztizálták, és egy Los Angeles-i orvoscsoport már lemondott róla. Gavin utolsó kívánsága az volt, hogy beszélhessen Michael Jacksonnal. Ezért a sztár a világ különböző pontjairól hívta a kórházi ágyban fekvő Gavint, és többórás beszélgetéseket folytatott vele video- és egyéb játékokról, valamint Neverland szépségéről.

Jackson adta vissza a fiú élni akarását. Jackson adott erőt a fiúnak, hogy kitarson, bár a rák már a gyerek több szervét elpusztította, beleértve a lépét és az egyik veséjét.